

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2010. évi május hó 18. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt I.r.vádltott és társa ellen indult büntető ügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2008. évi április hó 23. napján kihirdetett 5.B.437/2005/52. számú **ítéletét megváltoztatja**, I.r. vádltott vonatkozásában a szabadságvesztés tartamát 2 /kettő/ évre, míg II.r. vádltott vonatkozásában a szabadságvesztés tartamát 1 /egy/ évre **mérsékeli**.

A szabadságvesztés végrehajtását I.r. vádltott esetében 4 /négy/ év, míg II.r. vádltott esetében 3 /három/ év próbaidőre felfüggeszti, vádltottak vonatkozásában a közügyektől eltiltás mellékbüntetést mellőzi.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét I.r. és II.r. vádltottak vonatkozásában helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A kijelölés folytán eljáró Komárom-Esztergom Megyei Bíróság Tatabányán, 2008. január 10., február 12., március 13., április 17. napján tartott nyilvános tárgyalások alapján hozott és 2008. április 23. napján kihirdetett 5.B.437/2005/52. számú ítéletében

I.r. vádltottat a Btk.170.§ /1/ bekezdésébe ütköző és az /5/ bekezdésének I. fordulata szerint minősülő, a Btk. 20.§ /2/ bekezdése szerinti társtettesként elkövetett életveszélyt okozó testi sértés büntetében, továbbá a Btk.170.§ /1/ bekezdésébe

ütköző és eszerint minősülő, könnyű testi sértés vétségében mondta ki bűnösnek, ezért 2 év és 8 hónapi börtönbüntetésre, mellébüntetésül 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.170.§ /1/ bekezdésébe ütköző és az /5/ bekezdésének I. fordulata szerint minősülő, a Btk. 20.§ /2/ bekezdése szerint társtettesként elkövetett életveszélyt okozó testi sértés büntetében, ezért 2 év börtönbüntetésre, mellébüntetésül 1 év közügyektől eltiltásra ítélte.

III.r. vádlottat a Btk.170.§ /1/ bekezdésébe ütköző és az /5/ bekezdésének I. fordulata szerint minősülő, társtettesként elkövetett életveszélyt okozó testi sértés büntetékének vádja alól felmentette.

Kötelezte vádlottakat az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség egy részének külön-külön és egyetemlegesen történő megfizetésére, a fennmaradó 133.275.-forint bűnügyi költség vonatkozásában megállapította, hogy az állam viseli.

Az ügyész az ítéletet ellen II.r. vádlott terhére a büntetés súlyosításáért, III.r. vádlott terhére felmentése miatt, bűnösségének megállapítása és vele szemben büntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést. I.r. vádlott és védője felmentés és enyhítés II.r. vádlott felmentésért, védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

I.r. vádlott és védője fellebbezését írásban előterjesztette, ebben kifejtette, hogy az életveszélyt okozó testi sértésre vonatkozó részében az ítélet megalapozatlan, iratellenes és helytelen következtetéseket tartalmaz, egyben felderítetlen. Álláspontja szerint a vádlott bűnösségét kétséget kizáróan nem lehetett bizonyítani, az ellentmondásos bizonyítékok zárt logikai láncolata hiányzik, a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenysége hiányos és téves. Részletesen felsorolta, hogy mely bizonyítékok hordoznak olyan ellentmondásokat, amelyekből a bíróság téves következtetéseket vont le. Téves mérlegelésnek tartotta, hogy **T3 tanú** és a sértettek vallomásaira alapította a tényállást, ugyanakkor **T1 tanú**, **T6 tanú**, **T7 tanú** és **T5 tanú** tanúk vallomásait nem súlyuknak megfelelően értékelte. Utalt arra, hogy **S1** sértett a hasi sérülését nem a vádbeli alkalommal szenvedhette el, a vizsgálatát elvégző orvosok vallomása és a látlelet adatai egyértelműen ezt nem erősítették meg. Elsődlegesen **S1** sértett sérelmére csak könnyű testi sértés vétségében látta megállapíthatónak a vádlott bűnösségét és vele szemben enyhébb büntetés kiszabását indítványozta. Másodlagosan az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére és új eljárás lefolytatása érdekében tartotta fenn a fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.283/2005/3-II. számú átiratában Lukács Zoltán III.r. vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezést visszavonta. A felmentésre és enyhítésre irányuló jogorvoslati kérelmeket alaptalannak tartotta, ezért I.r és II.r. vádlottak vonatkozásában az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Kitért a

fellebbviteli főügyészség arra, hogy a tényállást mindkét sértettel összefüggésben a megyei bíróság megalapozottan állapította meg, az ellentmondásos vallomásokat értékelte, indokolási kötelezettségét teljesítette. Helytállóan állapította meg a vádlottak bűnösségét, a cselekmények jogi minősítését, a büntetést befolyásoló tényezőket és a vádlottakkal szemben kiszabott büntetéseket.

I.r. vádlott védője a fellebbezési eljárás nyilvános ülésén perbeszédében a fellebbezést fenntartotta. Az ítélet megalapozottságának megállapítása esetén indítványozta védence javára nyomatékos enyhítő körülményként értékelni, hogy a bűncselekmény elkövetése óta közel 6 év telt el, a vádlott megnősült, két gyermekük született, a harmadik gyermeke születését pedig várják. Ezekre a körülményekre figyelemmel akár hosszabb időre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását kérte.

II.r. vádlott védője perbeszédében a felmentésre irányuló fellebbezés indokaiban csatlakozott védőtársához. Kifejtette, hogy a tényállás ellentmondásos adatok alapján került megállapításra, amelynek korrigálását úgy indítványozta, hogy a sértettek vallomásainak figyelmen kívül hagyásával állapítsa azt meg az ítélőtábla. Véleménye szerint nem lehetett bizonyítani, hogy védence részt vett **S1 sértett** bántalmazásában, ennek alátámasztására **T3 tanú** tanúvallomása sem alkalmas, és mivel az eseményeknek nem volt közvetlen szemtanúja, továbbá védence ujját abban az időben gipszelték be a kórházban - akinek tevékenysége bizonyítottan csak abban merült ki, hogy elvette az autókulcsot és a telefont **T3 tanútól** -, ezért a terhére rótt bűncselekmény vádja alól fel kell menteni. Vitathatónak tartotta, azt is, hogy a sértett ténylegesen életveszélyben volt-e, mivel a szivárgó vérzése spontán megszűnt. Másodlagosan felmentés hiányában a vádlott javára figyelembe vehető enyhítő körülmények alapján felfüggesztett büntetés kiszabását kérte. Hivatkozott a vádlott életvitelének és családi körülményeinek rendezett kialakítására, a bűncselekmény elkövetésétől eltelt jelentős időmúlásra. Okiratot csatolt a gépkocsi és lakásvásárlásról, az ehhez felvett közel hét milliós hiteltartozásról, és cégalapításáról, amelyben házastársával dolgoznak együtt.

Az ítélőtábla nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban írt indítványt változatlan tartalommal fenntartotta. A védők által elmondottakra reagálva csak a felmentett III. vádlottal összefüggésben értett egyet azzal az érveléssel, hogy ítéleti bizonyossággal a bűnösséget nem lehetett megállapítani, míg I.r. és II.r. vádlottak esetében a bűncselekmény elkövetését alátámasztó bizonyítékokat elégségesnek és meggyőzőnek tartotta.

I.r. vádlott a nyilvános ülésén felszólalásában csatlakozott védőjéhez. Házasságáról és társa terhességéről orvosi igazolást csatolt, személyi körülményeire előadta, hogy két gyermekük eltartásáról gondoskodnak, jelenleg is külföldön dolgozik,

jövedelmük ebből havi 220.000.-forint, ezenkívül jövedelmük a családi pótlékból és a gyes összegéből adódik össze. A lakásukra 8 millió forintos hiteltartozásuk áll fenn.

II.r. vádlott a nyilvános ülésen elhangzott felszólalásában csatlakozott védőjéhez. Elmondta, hogy házastársával a bűncselekmény elkövetése után alapítottak céget építőipari anyagok kereskedésére, további gyermekeket szeretnének vállalni.

II.r. vádlott büntetésének súlyosítására irányuló ügyészi, továbbá a vádlottak felmentésére irányuló vádlotti és védői fellebbezések nem alaposak, míg a büntetések enyhítésére bejelentett fellebbezések alaposak.

Az ítéletábra II.r. vádlott vonatkozásában a kétirányú fellebbezés, míg I.r. vádlottnak és védőjének a vádlott javára bejelentett fellebbezése alapján a megelőző bírósági eljárással együtt, a fellebbezéssel érintett két vádlott tekintetében bírálta felül a Komárom-Esztergom Megyei bíróság ítéletét a Be.348.§ /1/ bekezdés szerint. A felülvizsgálat a Be. 349.§ /1/ bekezdésében írtaknak megfelelően nem érintette az ítéletnek III.r. felmentett vádlottra vonatkozó részét, akivel szemben az első fokú ítélet az ügyészi fellebbezés visszavonása miatt a másodfokú eljárásban 2009. március 31. napján jogerőre emelkedett. Elsődlegesen megállapította, hogy a megyei bíróság az eljárást törvényesen folytatta le, eljárási szabálysértést nem vétett. A felülbírálat során az ítéletábra olyan eljárási, vagy megalapozatlansági hibát, ami az érdemi felülvizsgálatot akadályozta volna, nem állapított meg.

Az ítéletábra a vádlottakat a nyilvános ülésén az első fokú ítélet meghozatala után a személyi körülményeikben bekövetkezett változásokra meghallgatta a Be. 361.§ /2/ bekezdésében írtaknak megfelelően, és az elhangzott vádlotti nyilatkozatok, valamint a csatolt okiratok alapján a tényállás személyi részét kiegészítette azzal, hogy I.r. vádlott nős, két gyermeke eltartásáról gondoskodik, felesége a harmadik gyermekükkel várandós. Jelenleg külföldön dolgozik, jövedelmük a havi 220.000.-forint keresetből, a családi pótlékból és a gyesből áll. A lakásukra 8 millió forintos hiteltartozásukat törlesztik. II.r. vádlott építőipari anyagok kereskedésére kft-t alapított, házastársa is itt dolgozik, feleségével lakást és gépkocsit vásároltak, emiatt közel hét millió forint hiteltartozásuk áll fenn.

A megalapozottságot vizsgálva az ítéletábra a tényállásban hiányosságot nem észlelt, az ügy elbírálásához szükséges tényeket a történeti tényállás tartalmazza, az elfogadott bizonyítékok helyes mérlegelésén alapul.

A megyei bíróság az ügyben fellelhető bizonyítékokat feltárta és értékelte. Az elhúzó eljárásban a szükséges bizonyítást lefolytatta, és a rendelkezésre álló bizonyítási eszközök tartalmát értékelte. Ésszerű érvekkel indokolta, hogy a vádlottak tagadásával szemben miért a sértettek vallomásának a bántalmazásra vonatkozó részét fogadta el.

Nem osztotta az ítélőtábla a védelemnek azt az álláspontját, hogy megyei bíróság a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó indokolási kötelezettségét nem teljesítette, a terhelő vallomásokat elemzés nélkül egyoldalúan elfogadta, a mentő tanúvallomásokat pedig elvetette. A megyei bíróság ítéletében a bizonyítékok értékelésekor megindokolta, hogy a sértettek és a tanúk vallomásaiból melyek azok a megjelölt részek, amelyeket a tényállás megállapításánál hitelesnek fogadott el, de a bizonyítás során a történéseket az elkövetéstől eltelt hosszú időre, a tanúk többségének sértettektől eltérő érdekeltségére figyelemmel, nem lehetett minden momentumában teljességgel feltárni. A vádlottakat mentő állításokat, valamint a sértettek vallomásaiból az eltúlzott, vagy megcáfolt közléseket a bíróság a tényállásban nem szerepeltette, azokat elvetette, az elfogadott vallomásokkal ellentétes vádlotti védekezéseket pedig nem fogadta el. Mivel a bizonyítékoknak ez az értékelése perrendszerű volt, a mérlegeléssel megállapított tényállás megalapozott.

Nem alapos a védőknek az az érvelése sem, mely szerint a sértettek vallomása ellentmondásos volt, ezért azt nem lehetett volna elfogadni. Ez az érvelés téves. A bizonyítékok mérlegelésének megengedett módja, hogy a bíróság a vallomásnak - más bizonyítékokkal is megerősített egyes részeit fogadja el hitelesnek. Az a tény tehát, hogy a sértettek vallomásában voltak olyan részletek is, amelyeket a bíróság nem fogadott el, nem jelenti azt, hogy a vallomásuk teljes egészében elfogadhatatlan volt, és a mérlegelés ez okból szabálytalan lett volna. Az sem tette a vallomásaikat aggályossá, hogy a sértettek és **T3 tanú** eltérő időpontokban tett vallomásai között meglévő kisebb eltérések okát megindokolni nem lehetett, mivel a jelentős tények tekintetében azok egymást, más bizonyítékokkal együtt megerősítették. Az ítélet 14. oldalának utolsó bekezdésében írtak - ahol ezen vallomásoknak az elfogadható részeit jelölte meg a megyei bíróság -, ennek az értékelési folyamatnak felelnek meg, és nem áll ellentmondásban a sértetti vallomások értékelésénél kifejtett, a bíróság által el nem fogadott tényállításokra vonatkozó indokolással.

Kétségtelen az a tény, hogy a sértettek a vádbeli alkalommal szenvedték el a sérüléseiket, amelyet az orvosi dokumentumok objektíven igazolnak. A védelem szerint megalapozatlan az ítélet, mert az orvosi látletet később került kiállításra, **S2** sértett első vizsgálatakor a gyomrát ért sérülést nem észlelték. Az orvosi dokumentációk részét képező látleteket kétségtelenül nem a vádbeli alkalommal, hanem a rendőrség kérésére a nyomozás elrendelése után állították ki, ez azonban nem releváns adat, a benne leírt sérülések valódiságát a 10 napos eltérés nem kérdőjelezi meg. Annak ellenére, hogy **S2 sértett** első kórházi vizsgálatakor nem derült ki, hogy belső sérüléseket szenvedett, nem zárja ki az életveszélyes sérülésének vádbeli alkalommal történt keletkezését, mivel hazafelé jövet a kórházból lett rosszul és éjjel került oda vissza, amikor már sürgősséggel kellett megműteni. Az orvosszakértő

ténymegállapítása szerint a sértett rosszulléte később is kialakulhatott, ami megmagyarázza, hogy miért nem vette észre a hasi belső sérülését a vizsgálatát végző orvos korábban. Téves az az érvelés is, hogy II. r. vádlott kézsérülése miatt nem bántalmazhatta, aznap délután látták, hogy a bal kezén gipszkötést viselt. Adatokkal igazolható, hogy a közeli kórházból a vádbeli időpontban jött el, és a helyszínen tartózkodott. Az ítélet tényállása szerint tetteleges cselekményével később kapcsolódott be **S1 sértett** sértett bántalmazásába, a bokszoló vádlottnak a kis, illetve közepes erejű ütések és rúgások leadásában nem jelentett akadályt a sínbe tett bal keze, amelyről a kötést - az orvosi szakvélemény szerint - bármikor le lehetett venni, és a jobb kezét, valamint a lábát ettől függetlenül is tudta mozgatni. Az a körülmény pedig, hogy **T3 tanú** a vádlottat nem látta verekedni, mert a benzinkútra távozott, nem zárja ki a bántalmazásban való részvételét, különös tekintettel arra, hogy a két sértett mindvégig következetesen állította a verekedésben való részvételét. II. r. vádlott védője azzal is érvelt, hogy egyáltalán életveszélyes volt-e **S1 sértett** hasi sérülése. Ez az érvelés azért téves, mert orvosszakértői kérdés annak véleményezése, hogy a bántalmazásból eredő, adott sérülés milyen jellegű és súlyú, emiatt a közvetlen vagy közvetett életveszélyes állapot fennállt-e. Mivel az orvosszakértői vélemény és a sértett kezeléséről keletkezett orvosi dokumentáció bizonyítja a közvetett életveszélyes sérülés bekövetkezését, nincs alapja az ettől eltérő ténymegállapításának.

A tényállás mentes a Be. 351.§ /2/ bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól, ezért a felülbírálat során határozatát az ítéltábla erre alapította. A vádlottak felmentésére irányuló fellebbezése annak tagadásán keresztül, hogy **S1** sértettet és feleségét bántalmazták, az elfogadott tényállás mellett nem volt eredményes. A vádlottak felmentésére, illetve megalapozatlanság okából az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezések alaptalanok.

Az irányadó tényállás alapján mindkét vádlott bűnösségének a megállapítása törvényes, és a cselekményük minősítése is az elkövetéskor hatályos anyagi jogszabály törvényi tényállásának megfelelő. A rá vonatkozó indokolás - a vádlottaknak **S1** sértettnak okozott testi sértésre irányuló egyenes szándékára, az életveszélyes sérülés lehetőségének a felismerésére és a cselekménynek ebbe belenyugodva, az eredmény tekintetében eshetőleges szándékkal történt elkövetésére, valamint a társtetteség megállapítására - helytálló. Az ítélet 15. oldalának 7. bekezdése nyilvánvaló elírást tartalmaz, a vádlott neve helyesen a tényállással összhangban II.r. vádlott, akinek a rúgásától került **S1** sértett a földre. Ezzel a helyesbítéssel a jogi indokolásnak ez a része is pontos.

A bűncselekmény minősítése **S2 sértett** sérelmére elkövetett testi sértés vonatkozásában a megállapított tényállással összefüggő cselekmény esetében is törvényes, az ítéletnek erre vonatkozó részletét a fellebbezések nem is érintették.

A büntetés kiszabásának felülvizsgálata során az ítéletábra megállapította, hogy a súlyosító és enyhítő körülmények felsorolása az első fokú ítéletben hiánytalan. Azt annyiban pontosította, hogy a halmazatot I.r. vádlott terhére nem vette a kétszeres értékelés tilalma miatt figyelembe. Vele szemben a büntetést a Btk. 85.§ /1/ és /2/ bekezdésében írt rendelkezéseknek megfelelően kellett kiszabni, az ítéletábra büntetését ezért halmazati büntetésnek tekintette. Az ítéletben írtakon kívül a vádlottak büntetésére kiható nyomatékos enyhítő körülményként vette figyelembe a rajtuk kívülálló okból bekövetkezett jelentős időmúlást, amit a vádlottak büntetőeljárás hatálya alatt töltöttek. I. r. vádlott javára ezenkívül azt is, hogy harmadik gyermeküket várják.

A vádlottakat korábban cselekményükhöz hasonló jellegű garázdaság és más bűncselekmények miatt nevelő jellegű büntetésekkel sújtották. A jelen ügyben elbírált cselekmények elkövetése óta személyi körülményeikben bekövetkezett változások pozitív fejlődést, korábbi életvezetésük megváltoztatását mutatják. Az általuk elkövetett életveszélyt okozó testi sértés büntettének sajátossága, hogy a közvetett életveszély miatt, a hasonló minősítésű bűncselekményi kategórián belül kisebb tárgyi súlyú. Mindezek és a súlyosító és enyhítő körülmények a fentiekben írt értékelés mellett, az első fokon kiszabott büntetéseket eltúlzottá tették, ezért az ítéletábra a vádlottak büntetéseit a köztük levő belső arányok megtartásával enyhítette.

A büntetőjogi rendelkezések alkalmazásánál az ítéletábra a 2004. évben hatályos Btk. rendelkezéseit vette figyelembe, mert összességében az elbíráláskor hatályos új Btk. nem enged esetükben az enyhébb jogkövetkezményt alkalmazni sem a büntetésre irányadó büntetési tételkeretnél, sem a büntetéskiszabásra vonatkozó rendelkezésekre. Erre figyelemmel enyhítette I. r. vádlott börtönbüntetését 2 év 8 hónapról a törvényi minimumra. II. r. vádlott börtönbüntetését 2 évről a Btk. 87.§ /2/ bekezdésének c) pontja alapján a törvényi minimum alá.

A vádlottak a bűncselekmény elkövetése után életvezetésüket helyes irányban megváltoztatták, körülményeik rendezettek. Ezek, valamint a javukra értékelt enyhítő körülmények miatt lehetőséget látott az ítéletábra a kiszabott büntetési célok érvényesülésére a szabadságvesztés büntetések hosszabb tartamú próbaidőre történő felfüggesztésével a Btk. 89.§ /1/, /2/ bekezdésének alkalmazásával. I.r. vádlott esetében az elbíráláskor hatályos Btk. alapján a büntetés felfüggesztését lehetővé tevő különös méltánylást érdemlő körülményként vette figyelembe a jelentős időmúlást, családi helyzetének megváltozását, azt, hogy a jövőben már három gyermek eltartásáról kell gondoskodnia. Mindezek a körülmények megalapozhatják vele szemben az ismételt nevelő jellegű, de a hosszabb tartamú próbaidővel az egyéni megelőzést biztosító büntetést és reményt adnak arra, hogy a jövőben tartózkodni fog bűncselekmény elkövetésétől.

A felfüggesztett büntetések mellett a közügyektől eltiltás mellékbüntetést az ítélőtábla mindkét vádlott vonatkozásában a törvényi felhatalmazás hiánya miatt mellőzte.

Az első fokú ítéletet a fentiek szerint a Be.372.§ /1/ bekezdése alapján megváltoztatta, egyéb megalapozott rendelkezéseit a Be.371.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2010. május 18. napján

Dr.Kovács Tamás sk. Dr. Miklós Mária sk.
a tanács elnöke a tanács tagja, előadó

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja

ZÁRADÉK:

Ez az ítélet és a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2008. április 23. napján kihirdetett 5.B.437/2005/52. számú ítéletének megváltoztatással nem érintett része a mai napon jogerőre emelkedett és a felfüggesztett szabadságvesztések kivételével végrehajtható.

Győr, 2010. május 18. napján

.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: